

[Alfred Kristensen.]

direktionsmedlemmer, så forstår jeg det ikke længere. Jeg beklager, hvis det virkelig er den højtærede ministers mening at ville fastholde den opfattelse, at det kunne blive en passende form for publikationer; så tror jeg, vi kommer for langt ud.

Må jeg sige til det ærede medlem fru Ingeborg Refslund Thomsen, at det ærede medlem har vist på den ene eller anden måde misforstået noget eller i hvert fald tilsyneladende hørt noget, som jeg ikke har sagt; det kan jo også ske. Jeg har ikke talt om fynboerne og kan derfor heller ikke godtage, at jeg har sammenlignet dem med det tyske mindretal, altså puttet dem i samme pose og ind under den samme grundtvigske friskolelov. Jeg har slet ikke nævnt noget om grundtvigske friskoler. Jeg holder mig til loven, som den er formet, nemlig friskoleloven, og den gælder ikke blot for grundtvigianere, den gælder også for hedninger, hvis nogen vil benytte den. Det kan derfor ikke være noget, jeg har sagt. Skulle der endelig være tale om at slå fynboerne sammen med nogen, måtte det være med alsingerne, og dér er der ikke et tysk mindretal. Men jeg har altså ikke søgt at slå dem sammen og ønsker det heller ikke.

Jeg har derimod sagt, og det kan ikke bestrides, at det tyske mindretals privatskoler nu engang lever på det grundlag, som friskoleloven, lov nr. 416 af 1946, udgør. Det er loven for dem, og udover denne lov har de så den tillægslov, vi behandler her i dag. Derfor ville det være såre naturligt, som jeg har gjort opmærksom på, om man skar denne tillægslov væk, når man ved en paragraf i friskoleloven kunne opnå fuldstændig det samme.

Jeg beklager, at det ærede medlem fru Ingeborg Refslund Thomsen for en gangs skyld — skal vi sige det — har misforstået mig.

Undervisningsministeren (Hvidberg): Jeg skal naturligvis ikke forlænge debatten om denne lille ting, men jeg vil gerne sige til det ærede medlem hr. Alfred Kristensen, at det ikke på nogen måde er min mening, at man skulle have ret til at offentliggøre hemmelige sager, som drøftes i møder i ministeriet. Men er det ærede medlem fuldstændig sikker på, at det ærede medlem ikke også udenfor det pågældende møde har givet udtryk for den opfattelse, som han dér gjorde gældende? Mig forekommer det at være noget rent sagligt og noget al-

deles ikke hemmelighedsfuldt, og når jeg omtalte det i det andet høje ting, skyldtes det den omstændighed, at jeg nærmest følte mig en smule provokeret dertil. Det skal jeg ikke komme nærmere ind på, men det forekom mig, at lovforslaget, som jeg fremsatte, blev modtaget med en vis kølighed ved første behandling i det andet høje ting, og det undrede mig noget på baggrund af, at det ærede medlem hr. Alfred Kristensen egentlig var gået endnu videre i sin opfattelse. Det hele spiller imidlertid ikke nogen større rolle. Hvis det ærede medlem føler sig ilde berørt over, at jeg har nævnt den ting, som forekom mig ganske selvfølgelig, beklager jeg det meget.

Ingeborg Refslund Thomsen: Jeg tror, jeg har det som den højtærede undervisningsminister, at jeg husker, hvad der er sagt ved andre lejligheder, og det blander jeg ind i det, der er sagt i dag. Når vi i lyntoget og ved andre lejligheder drøfter disse problemer, har det ærede medlem hr. Alfred Kristensen sagt: lav lidt om på friskoleloven, og så er denne lov overflødig. Det står sådan i min erindring, det kan være, jeg har hørt forkert. Men hjemme hos os, når vi snakker om friskoleloven, tænker vi mest på de grundtvigske småskoler på fyn, det er vor fejl, men det forbinder vi altid med friskoleloven, og så synes jeg, at det var helt forkert, at netop de folk, som er så fjernt fra det tyske og tysk tankegang, skulle have lovfællesskab med det tyske mindretal. Vi skal indrømme, at det tyske mindretal skal have særbestemmelser, for det er noget særligt at have tysksprogede skoler her i landet. Det skal ikke være særrettigheder, det skal ikke være undtagelsesbestemmelser, det skal slet og ret være særbestemmelser, og vi skal roligt indrømme, at det er meget pæne og meget agtværdige og meget respektable og meget frisindede og gode særbestemmelser.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.

Alfred Kristensen: Jeg tillader mig at foreslå, at lovforslaget henvises til behandling i et udvalg på 15 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning
vedtoges dette forslag.